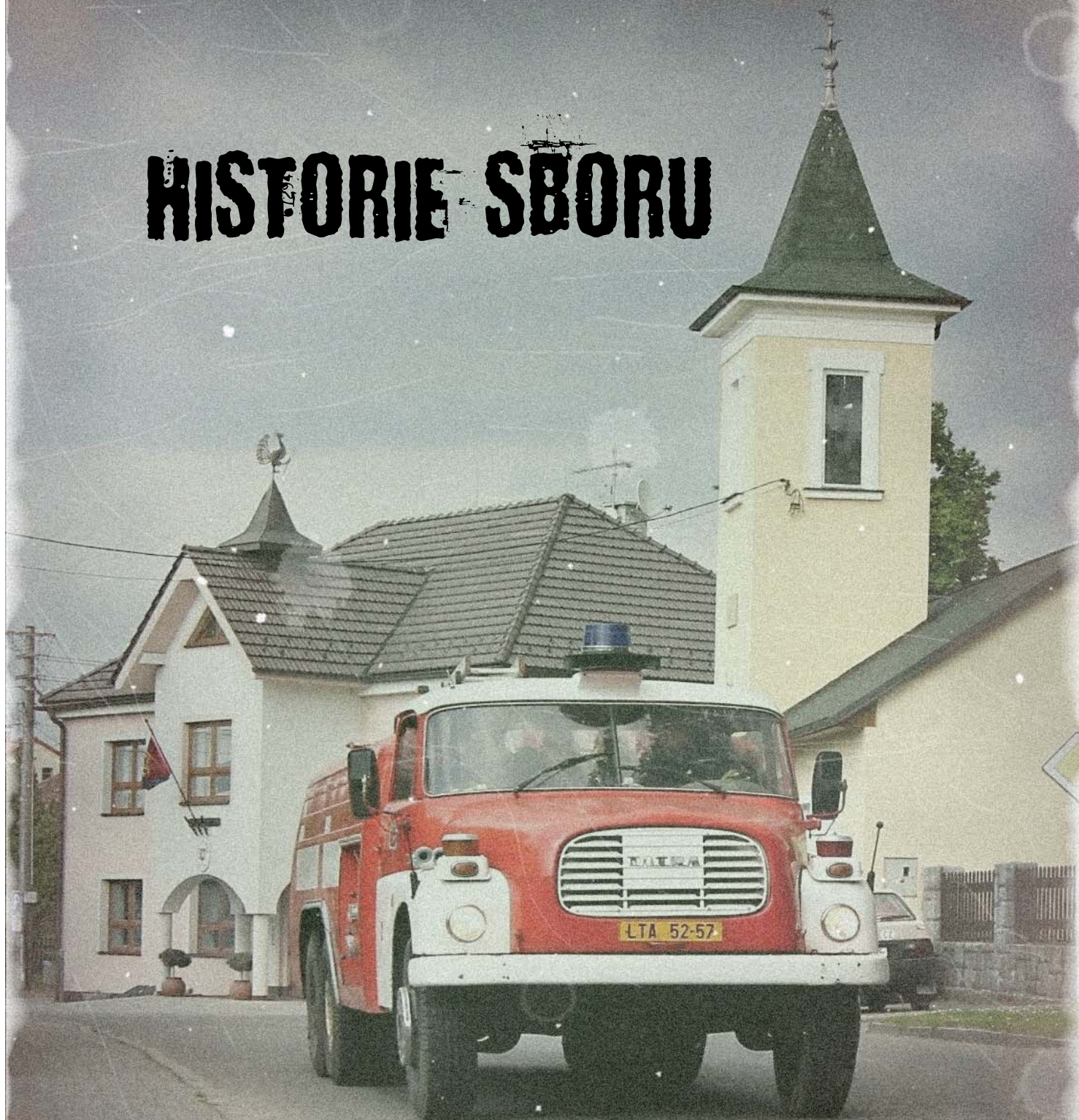

HISTORIE SBORU

130 LET SDH PETŘVALD

Vážení spoluobčané, přátelé hasičů

V této publikaci se chceme pokusit pohledem do historie připomenout nám všem a zejména mladší generaci důležitost vzniku hasičstva jako spolku, který se stal nedílnou součástí společnosti jako celku a zaujal nenahraditelné místo v boji možná s největším a nejnebezpečnějším živlem tj. ohněm.

V roce 2004 jsme si připomněli 140. výročí vzniku hasičstva v české republice jako důležitého článku v životě českého občana.

Je potřeba si uvědomit, že po dlouhá staletí si naši předkové sami nedovedli roznítit oheň, dokonce z něho měli strach. Když strach překonali, čekali na výskyt ohně v přírodě, aby si ho mohli přenášet do svých primitivních obydlí. Tam jej udržovali a využívali jeho schopností, oheň se stal jejich nedoceněným pomocníkem.

Oheň má ve vývoji člověka nesmírný význam, neboť s jeho využitím se rozvíjejí počátky kultury a všeho pokroku lidstva. Přes veškerou svojí důležitost oheň byl a stále je jedním z největších nepřátel člověka, a když nad ním ztratíme vládu, mění se ve zhoubný živel, který dokáže zničit naše celoživotní dílo ve velmi krátkém čase.

Proto platí staré heslo: **OHEŇ JE DOBRÝ SLUHA, ALE ZLÝ PÁN.**

Velmi časté požáry se v minulosti vyskytovaly především proto, že domy byly většinou dřevěné, jejich střechy byly pokryty slaměnými došky nebo dřevěným šindelem, neopatrně se zacházelo se světlem a ohněm, ale také proto, že nebyla ochrana proti požárům. Chyběla náležitá organizace při likvidaci požárů, vládli chaos a panika. Proto byly při požárech způsobeny většinou velké škody a vzhledem k těmto škodám byla ve městech zaváděna nucená povinnost při hašení požárů.

V polovině 18. století docházelo ve městech českých zemí k zakládání hasičských cechů, které primitivním způsobem pomáhaly při likvidaci vzniklých požárů. V těchto ceších byli organizováni různí řemeslníci, kteří měli za povinnost likvidovat požáry přímo v požářišti, pod dohledem městských sudích.

Starí řemeslníci se sdružovali v řemeslnické cechy, které měly své patrony a znaky. Taktéž hasičský cech a později hasiči mají od té doby svého patrona a ochránce sv. Floriána.

Pro oživení paměti chceme připomenout, že první vycvičený a placený městský hasičský sbor měla od roku 1853 Praha. Podobný sbor v našem kraji byl od r. 1861 ve Fulneku. Byl to první německý hasičský sbor na Moravě.

Rakouská vláda spolkům nepřála, spatřovala v nich jakési protistátní sdružování, a proto také první hasičské sbory, pokud byly povolovány, byly čistě rakouské a německé.

Teprve zákon z r. 1867 dal občanstvu právo shromažďovací a tudíž i právo zakládání spolků. Tento rok se stal historickým i pro hasičstvo, neboť po tomto roce začaly u nás vznikat první české dobrovolné sbory hasičské a začala se v praxi rozvíjet hasičská myšlenka. K dalšímu rozvoji hasičstva přispěl Požární řád vydaný v roce 1873.

V roce 1883 bylo na Moravě 130 českých hasičských sborů. V nedalekém městě Příbor byl založen hasičský sbor převážně německý v roce 1871 a teprve roku 1881 byl počeštěn. Město Brušperk založilo dobrovolný sbor v r. 1879. Z našich venkovských sousedů měli první hasičský sbor v Mošnově, rovněž německý, založený v roce 1883. První český vesnický sbor byl založen v roce 1884 v Albrechticích a za rok na to v roce **1885** dochází k založení sboru dobrovolných hasičů v tehdejším Velkém Petřvaldě. V roce 1897 bylo na Moravě 35 župních jednot a 730 hasičských sborů.

Velmi odpovědný bezpečnostní úkol měl v této době obecní ponocný, který nejenže odtruboval jednotlivé hodiny, ale také bedlivě sledoval, co se ve vesnici děje a byl zasvěcen do všech různých příhod noci. Posledním ponocným v naší obci byl člen hasičského sboru Karel Šeděnka, obuvník z č.p. 99 na dolním konci, za roční odměnu 120 Kč.

Naše obec měla již před založením sboru těžkou čtyřkolovou stříkačku, která patřila petřvaldskému panství. Stříkačka nebyla stavěna k vodnímu zdroji, neboť nebyla vybavena sacím zařízením, ale do stříkačky se musela voda nalévat.

Aby bylo dostatek blízké vody pro případ požárů, bylo v obci zřízeno několik kaluží, které byly udržovány. Největší byla na dolním konci u Sošků č.p. 93, u Dobiášů č.p. 55 a na horním konci u Kolářů č.p. 12. Vyhlásování ohně se v této době v naší obci dělo zpravidla křikem nebo nepravidelnými údery na kostelní zvony.

Hořelo velmi často. Hlavní příčiny požárů a nejen v naší obci byly nedokonalé svícení loučemi, svíčkami, petrolejovými a jinými lampami, ale také úder blesku či zlášťivých lidí. Největší požár v naší obci ještě v době před založením hasičského sboru byl v roce 1869, kdy vyhořel celý hostinec "Na fojtství".

V roce 1877 vyhořela téměř celá bývalá sousední osada Harty. Nedostatek vody byl příčinou toho, že se nepodařilo tak rozsáhlý požár včas uhasit a z celé osady zůstalo jen sedm popisných čísel.

V době, kdy už se v naší obci vážně uvažovalo o založení hasičského sboru došlo k požáru u Vysockých na Kamenci a veliký požár zachvátil usedlosti pana Bartka a Kotka v Petřvaldíku.

V roce 1885 vypukl požár místního hostince u Janečků č.p. 60 a k jeho zdolání přijeli poprvé do naší obce hasiči ze sousedního Mošnova. V červenci téhož roku se vzňalo na dolním konci stavení u Kořínků č.p. 30 a oheň se přenesl i na sousední zemědělskou usedlost pana Josefa Sýkory č.p. 31.

Vycvičenost mošnovských hasičů, kteří se k požáru dostavili a dokazovali, že se dá s ohněm úspěšně bojovat, umocnila myšlenku našich občanů o tom, aby byl v obci založen hasičský sbor.

Tuto myšlenku prosazoval tehdejší starosta obce Josef Janečka, rolník z č.p. 72. Po různých jednáních v obecním výboru a mezi občany, jejichž cílem bylo získat členskou základnu, byla podána žádost o povolení sboru a schválení stanov. Po vyřízení žádosti byla v druhé polovině roku 1885 svolána do sálu pivovarského hostince Arnošta Kudielky, majitele fojtství a pivovaru č.p. 20, první ustavující schůze a na ní byl sbor dobrovolných hasičů založen.

Podle dostupných zápisů měl hasičský sbor v době ustavení celkem 55 členů. Do vínku dostal od obecního výboru sbor 200 zlatých na zakoupení nejn nutnějších potřeb.

Na ustavující schůzi v r. 1885 byli zvoleni první dobrovolní hasičští funkcionáři, kteří tvořili první výbor sboru:

- Starostou, jednatelem a náčelníkem v jedné osobě byl zvolen nadučitel Jan Richter, který byl opravdovou duší sboru.
- Podnáčelníkem Josef Tyleček, rolník z č.p. 80.
- Setníkem stříkačnicků Josef Janečka, rolník a starosta obce z č.p. 72.
- Setníkem lezců František Šíp, rolník z č.p. 77.
- Setníkem ochránců Jan Kolbe, rolník z č.p. 9. Všichni výše jmenovaní

První spolková místnost byla v pivovarském hostinci č.p. 20, ale když se zhořelého hostince u Janečků č.p. 60 byl vystavěn jednopatrový hostinec, přesídlil sbor do tohoto nového hostince.

Brzy po založení sboru pořídila obec lehčí čtyřkolovou stříkačku a umístila ji v pozdějším výseku masa, v budově, která patřila k pivovarskému hostinci. Mezi první výzbroj místních hasičů patřily dlouhé žebře, těžké háky a pár plácaček.

Hašení prvního požáru se náš sbor zúčastnil v Brušperku. Časté ohně bývaly v Mošnově, kdy během roku 1887 vzniklo 13 požárů. První požár v naší obci, u kterého zasahoval náš sbor, byl v roce 1899, největší požár byl v roce 1900, kdy na dolním konci hořelo 5 domů.

V roce 1893 bylo vystavěno skladiště na hasičský materiál na místě dnešní bývalé hasičské zbrojnice u kostela. V roce 1896 byla zakoupená nová dvoukolová stříkačka, dvoukolový naviják hadic a vůz pro dopravu mužstva.

Po ukončení 1. světové války a po vzniku Československé republiky nastává 2. etapa činnosti hasičského sboru podle hesla **VLASTI K OSLAVĚ, BLIŽNÍMU K OCHRANĚ**. 6 ledna 1919 byl na ustavující schůzi zvolen nový výbor za předsednictví Alberta Šípa.

Ve sboru byla nově vytvořena samaritní četa. Její členové byli náležitě vyškolení pro poskytování první pomoci. To znamenalo značné zlepšení zdravotní péče o člověka, neboť poskytovali první pomoc nejen při zásazích hasičských sborů, ale i při všech úrazech a nehodách v běžném životě.

Po roce 1925, ve kterém hasičský sbor oslavil 40. výročí od založení, bylo třeba řešit velký problém, a to opravu tehdejší hasičské zbrojnice. Pro získání peněz na tuto opravu se rozvinula nebývalá kulturní činnost. Kromě tradičních plesů a výletů se hrála divadla, pořádaly dožínkové slavnosti apod. Přestavba zbrojnice započala v roce 1932 a díky obrovské iniciativě členů byla opravená hasičská zbrojnice v neděli 31 května 1932 znovu otevřena. V této době měl sbor celkem 127 členů.

Dne 2. června 1932, poprvé naši hasiči vyjeli s novou motorovou stříkačkou, kterou zakoupili za 23 tisíc korun jednak z finančních prostředků, které sami nahospodařili, a jednak z finanční výpomoci příznivců hasičského sboru od fy. „STRATÍLEK“ z Vysokého Mýta. Je zajímavostí, že tato stříkačka je stále v majetku hasičského sboru.

Po zakoupení stříkačky se zdokonalil i výcvik hasičů k úspěšnému zdolávání vzniklých požárů. Již v této době bylo nařízeno provádění domovních prohlídek, zejména komínů. V roce 1935 přibyla hasičskému sboru další významná celospolečenská funkce, a to, že od hasičstva byla požadována v souvislosti s vytvořením civilní protiletectvé obrany preventivní protipožární ochrana, která měla zabránit vzniku požárů.

Nejsmutnějším obdobím v činnosti hasičského sboru bylo období 2. světové války. Činnost hasičských sborů, která byla založena na dobrovolnosti, byla potlačována a byl zaváděn nový povinný výcvik dle vojenského a nacistického režimu.

Způsob, jakým byli členové nuceni k hasičské činnosti vedl k tomu, že členové se práci vyhýbali a neustálé vyhrožování vyvolávalo jakýkoli odpor k hasičské činnosti. To se pak projevilo tím, že v průběhu okupace do sboru nikdo nepřistoupil.

Po osvobození obce mělo nastalo oživení i v hasičském sboru. Dne 13 května se sešel výbor sboru, který započal organizovat poválečnou činnost a napravovat válkou napáchané škody.

Po válce byly hasičské sbory organizovány v okresních hasičských jednotách, které podléhaly exposituře Moravského zemského národního výboru v Ostravě. Okresní hasičská jednota Nový Jičín patřila k 5. ostravskému kraji. V této okresní jednotě bylo 8 okrsků a náš okrsek č. 3 tvořilo 7 sborů: Petřvald, Petřvaldík, Košatka, Trnávka, Kateřinice, Mošnov a Albrechtický; prvním okrskovým velitelem byl ustaven Ludvík Palička z Petřvaldíku.

V roce 1945, kdy sbor pracoval již 60 let, se žádné oslavy nekonaly. Byla prodána stará čtyřkolová stříkačka, neboť se v této době již nepoužívala.

Práce sboru však po osvobození začala stagnovat, přestalo se aktivně cvičit a byl velký problém obnovit předválečnou činnost sboru. Zbrojní vůz zakoupený v roce 1910 byl přestavěn na vůz pohřební. Pro dopravu členů sboru na různé akce bylo používáno nákladní auto, které si v té době sbor zapůjčoval. V roce 1947 byl proto zakoupen vrak s motorem Tatra a po dlouhotrvající opravě toto vozidlo vyjelo v roce 1950 u příležitosti 65. let jubilea sboru.

S cílem oživit činnost sboru byl v roce 1949 zvolen velitelem p. Robert Šeděnka, který dovedl soustředit členy k dokonalé přípravě a znovu oživení sborové činnosti.

K roku 1950 se vážou ještě dvě významné události petřvaldského hasičstva. Ta první je spojena se vznikem 16-ti členného družstva žen a 10-ti členného družstva dorostu. Ta druhá se váže k bývalé sousední vesnici Hartý. V této malé vesnici, která se nacházela v prostoru dnešního letiště Ostrava byl založen hasičský sbor 8. ledna 1950.

K založení sboru v Hartech přispělo zdařilé okrskové cvičení a zejména zkušenosti z práce některých hartovských občanů v hasičských sborech v Petřvaldě a Petřvaldíku. Hasiči z Hartů dostali v 1952 přidělenou motorovou stříkačku a pro přepravu družstva opravili starší otevřený automobil, který byl zakoupen od státních statků ve Studénce.

Toto vozidlo bylo provozuschopné do 15.5.1952, kdy se hartovští hasiči poprvé zúčastnili okrskové soutěže, kde se překvapivě umístili na 2. místě. Velmi aktivní 9-ti členné družstvo žen postoupilo až do celostátní soutěže a umístilo se na 8 místě z 24 sborů.

V říjnu 1952 bylo svépomocí započato s výstavbou nové hasičské zbrojnice, kterou v roce 1954 slavnostně otevřeli. Za pouhé dva roky užívání se museli hartovští hasiči, ale i ostatní občané, s novou hasičárnou rozloučit, neboť bylo rozhodnuto o výstavbě vojenského letiště a o zrušení obce Hartý.

Hartovský vůz Škoda-Super byl přemístěn do Petřvaldu a v roce 1960 prodán do Výškovic u Bílovce, 42 hartovských členů sboru se přihlásilo do hasičského sboru v Petřvaldě.

Přelomovým rokem pro organizaci hasičstva se stal rok 1953, kdy celostátní organizace Čs. svazu hasičstva byla přejmenována na Československý svaz požární ochrany (dále jen „ČSPO“) a současně vydán zákon číslo 35/1953 Sb., o státním požárním dozoru a požární ochraně.

Základními organizacemi se staly místní a závodní jednoty. Výkonnými jednotkami začaly být požární sbory, které kromě řízení výborem jednot požární ochrany podléhaly v obcích pod národní výbory a v závodech pod vedení závodů. Od tohoto roku byli hasiči přejmenováni na požárníky.

Požární sbor převzal v obcích veškeré požární a jiné záchranné úkoly a místní národní výbory veškerou úhradu na jeho vybavení. Velitel byl odpovědným za akceschopnost požárního sboru. Tato změna měla přinést celkové zvýšení úrovně požární ochrany, zlepšení materiálního vybavení, přispět ke zlepšení výcviku a k celkovému zdokonalení veškeré práce; postupně byla zaváděna jednotná výstroj a výzbroj.

Tento postupný rozvoj se projevoval i v našem sboru. V roce 1961 okresní národní výbor přidělil našemu požárnímu sboru plně vybavený požární vůz T 805, který v požární zbrojnici pro nízké stropy nemohl parkovat. V roce 1963 byla proto zahájena náročná rekonstrukce zbrojnice. Byly opraveny stropy, okna a vrata, zhotoveny a instalovány regály na řádné uložení hadic a další úpravy pro možnost uložení hasičského nářadí. Na této akci členové odpracovali celkem 1227 hodin. Takto upravená budova sloužila až do výstavby nové požární zbrojnice.

Rovněž je potřeba vzpomenout činnost nás požárníků při ničivé povodni v roce 1966, kdy voda tekla 15 hodin přes most na místní hřbitov, část ho zaplavila a protékala i zámeckým nádvořím. O velikosti povodně svědčí i to, že pod vodou byla cesta k Petřvaldíku až k dřevěnému kříži na hranici katastru Petřvaldu a Petřvaldíka.

Rozvíjející se požární činnost se stále více orientovala na mladé spoluobčany, kteří byli do sboru přijímáni. V rámci celostátní směrnice bylo v roce 1967 ustaveno 9-ti členné preventivní žňové družstvo žáků, jehož posláním, mimo jiné, bylo chodit po polích a kontrolovat starší občany zda neporušují požární bezpečnost. Prvním referentem mládeže byl v našem požárním sboru p. Jaroslav Horkel.

Nedílnou součástí novodobé historie ČSPO v Petřvaldě byl autokar „Praga RND“ zakoupený v roce 1968 od ROH Vojenských staveb. Tento autobus měl specifické pojmenování „AURORA“ a sloužil nejen členům ČSPO, ale všem občanům obce. O jeho provozuschopnost a o dopravu se starali členové František Polášek a Jan Blahut.

V roce 1968 se povodeň opakovala znovu a členové požárního družstva měli plné ruce práce s několikadenním čerpáním vody ze sklepů rodinných domků.

V roce 1969 registrujeme další nové směry v činnosti požární ochrany. Postupně jsou utvářena požární družstva u tehdy nově vznikajících ekonomických celků JZD. Náš petřvaldský požární sbor v tomto roce obdržel od okresního národního výboru novou požární stříkačku PS12, která byla při převzetí pokřtěna po tehdejší veliteli požárního sboru „Malý Bobeš“.

Stříkačka STRATÍLEK byla dána k dispozici požárnímu družstvu JZD, které ji využívalo k výcviku družstva. Autokar, který naplňoval potřeby jednotlivých organizací tehdejší Národní Fronty, neměl v této době ještě svou garáž. Proto v roce 1969 pracovali požárníci na rekonstrukci budovy místního národního výboru, aby tam mohli co nejrychleji autokar garážovat.

Po roce 1970 se dále rozvíjela všestranná činnost našeho požárního sboru, zejména práce s mládežnickým dorostem. Od roku 1972, kdy bylo oficiálně ustaveno žákovské požární družstvo, je práce s mládeží nedílnou součástí práce našeho požárního sboru. Aktivně jsme se účastnili jsme se různých soutěží.

S rozvojem techniky a vybavení požární jednotky se stále na různých jednáních dostávala do popředí otázka výstavby nové moderní požární zbrojnice, která by naplňovala nejen potřeby místních požárníků, ale i všech občanů obce a také, aby byla chloubou v širokém okolí.

Stavba zbrojnice se naplno rozběhla v létě 1976, kdy byly nejprve zbourány staré hospodářské objekty bývalého Ledvinkova gruntu a 22. srpna 1976 byl položen základní kámen. V této době jednoznačně převládala v organizaci budovatelská činnost a účast na jednotlivých soutěžích nebyla taková jako v minulosti. I přes budovatelské nadšení nebyly základní funkce požární ochrany v období výstavby požární zbrojnice opomíjeny.

Stavba, na které bylo odpracováno více jak 7000 brigádnických hodin, a kterou provázela po celou dobu velký optimismus a radost z každodenní vykonané práce, byla úspěšně dokončena.

Na slunnou neděli 15. října 1978 budou ti, kteří se jak výstavby, tak i slavnostního otevření nové požární zbrojnice zúčastnili, dlouho vzpomínat. Celkovou kulisu spokojenosti dokreslila skutečnost, že vedle T 805 ve druhé garáži parkovala požární Tatra T 138 CAS 32, kterou náš požární sbor obdržel od požárního útvaru letiště Mošnov.

Přesto, že se díky stále kvalitnější prevenci počet požárů snižoval, nelze říci, že požárníci nejsou potřební. Tak např. v červnu 1978 náš sbor lokalizoval vzniklý požár stohu slámy v Petřvaldíku, o vánočních svátcích 27.12.1979 vypukl požár v Petřvaldě na č.p. 80 pana

Břetislava Tylečka (zde se plně osvědčila naše Tatra – cisterna). V roce 1983 v době konání výroční členské schůze vypukl požár v sousedství požární zbrojnice u p. Arnošta Břežného. Tato výroční členská schůze se stala nejdelší v dosavadní historii požárního sboru, protože jsme nejdříve museli uhasit vzniklý požár a teprve následně mohla schůze proběhnout.

Otevřením požární zbrojnice nastává další etapa v činnosti ČSPO. Byly vytvořeny tolik očekávané výborné podmínky pro výcvik družstva, ale i pro rozvoj kulturní a společenské činnosti. Požárníci stále ve volném čase zvelebovali okolí požární zbrojnice, byl vybudován tréninkový areál.

Nejen výcvik byl v naší práci na předním místě. V roce 1981-1982 se členové požární organizace intenzivně podíleli na zásobování obyvatel obce, ale i dobytka JZD Moravan pitnou vodou, neboť extrémní sucho narušilo dodávku vody ze stávajících zdrojů.

V období 70. a 80. let se zdárně rozvíjela i kulturní činnost organizace, která byla také zdrojem finančních příjmů organizace. Pořádaly se tradiční hasičské plesy, rozvíjela se spolupráce s jednotlivými společenskými organizacemi v obci, byla navázána a udržována se družba s obcí Košťany nad Turcom ve Slovenské republice a jiné aktivity.

Postupná integrace obcí v 70. letech a její dokončení v 80. letech měla za následek zrušení okrsků, s čímž většina základních organizací sice nesouhlasila, ale nebylo jiné cesty.

Naše ZO ČSPO zůstala úplně na pokraji zájmu organizačních struktur, neboť ZO Kateřinic, Trnávky a Mošnova byly přiřazeny k městu Příbor, byl utvořen městský výbor ČSPO a naše organizace společně s Petřvaldíkem zůstaly samostatné. Je nesporné, že dlouholetá spolupráce okrsku, vzájemná tolerance, návštěvnost, ale i rivalita při soutěžích byla narušena a již se ji nikdy, i přes veškerou snahu, nepodařilo obnovit na úroveň minulých let.

I přesto, že výbor vyvíjel v této oblasti určitou iniciativu, změna funkcionářů a jiných podmínek, někdy i nezdár a krize v práci jednotlivých organizací v okolních sborech, nebyla naše iniciativa vyslyšena a bývalý okrsek Petřvaldský již nebyl nikdy obnoven. Myslíme si, že to byla velká chyba, která vedla ke snížení společenské činnosti základních organizací ČSPO.

Nedá se však říci, že tato změna vedla k zastavení činnosti. Nový výbor omlazen o nové členy se postupně začal zamýšlet, jak zaktivizovat členskou základnu a vnést do činnosti nové formy a metody práce.

V roce 1985 nás čekaly oslavy 100. výročí od založení sboru. Ale až se naplnil termín oslav, musel výbor řešit nejednu složitou situaci. V zimě uhodily kruté, až 30 stupňové mrazy, které zapříčinily popraskání potrubí v garáži zbrojnice, a bylo nutno po odstranění poruch nepřetržitě hasičárnu vytápět, aby nedošlo ke škodám na technice a aby nebyla narušena její provozuschopnost.

Dále z nepříjemných událostí byla likvidace požáru v restauraci „Vrtulník“, kdy příčinou požáru byl zarděný dřevěný trám v komíně.

Oslavy 100. výročí proběhly v měsíci srpnu a největším překvapením pro všechny účastníky slavnostní schůze bylo předání upomínkového poháru od rodiny Alžběty Zivalové z Vídně, která byla v určitém rodinném vztahu s rodinou našeho dlouholetého člena a funkcionáře Miroslava Máchy. Po dlouholetém předsedovi Janu Blahutovi nastupuje do funkce předsedy pan Miroslav Ševčík. V této době měla naše organizace celkem 120 členů, z toho 14 žen.

Zároveň začíná zápas o mladou generaci, o zapojení dětí do činnosti požární ochrany. Výbor, vědom si toho, že v obci existuje mnoho jiných odvětví, kde může mládež realizovat svůj volný čas, např. kopaná, hokej, odbíjená, Svazarm atd., organizuje akce, kterými chce přiblížit dění v požární ochraně. Konaly se dny otevřených dveří v hasičárně, promítaly se filmy, organizovaly se zájezdy do profesionálních požárních sborů. Každá s této formy měla svá pozitiva a pomáhala k získání dětí pro činnost v dětských kolektivech požární ochrany.

V roce 1986 bylo rozhodnuto, že z části skladových prostor, které byly vybudovány pod hasičárnou, bude vytvořen kryt CO. Proto výbor rozhodl rozšířit sklepní prostory a vybudovat tzv. přístavbu, která nahradí prostory poskytnuté pro vybudování krytu. Všechny aktivity výboru byly směřovány k tomu, aby stavba byla co nejdříve dokončena. Akce jako celek byla ukončena až v roce 1988 a bylo však na ni odpracováno více jak 3000 brigádnických hodin.

Nebyla to však jen brigádnická činnost v hasičárně, ale i na akcích „Z“, kdy se v naší obci budoval vodovod, v místním JZD při sklizni slámy, ale také jsme např. zavlažovali fotbalové hřiště, aby vlivem velkého sucha nedošlo ke zničení trávníku.

Rovněž v tomto roce jsme zasahovali u požáru ve stodole p Musiala, kdy včasným zásahem našich požárníků nedošlo k větším škodám.

Členové základní organizace ČSPO v tomto období nezapomněli ani na poli kulturním a celospolečenském. Nedílnou součástí organizátorské práce byly každoroční plesy, na kterých nechyběla kuchyně s domácí zabijačkou. Vymyslet něco nového, přilákat hojnou návštěvu a tím zajistit finanční prostředky do pokladny ZO, to byla jedna z hlavních starostí výboru. Proto se v 90. letech zrodil nápad místo tradičních plesů zorganizovat něco nového, něco neokoukaného. Tehdy se zrodila myšlenka uspořádat v místní sokolovně za přispění široké veřejnosti „ŠIBŘINKY“. Skupina mladých lidí i nečlenů SDH se dala do velkolepých příprav a „Šibřinky1991“ proběhly pro velký zájem v měsíci únoru celkem v 5-ti termínech. Tyto šibřinky jsme ještě jako organizace SDH organizovali v roce 1992. I přesto, že se jednalo o akci hojně navštívenou, finanční efekt neodpovídal vynaloženému úsilí a celkovým nákladům, a proto v dalších letech bylo od organizace Šibřinek upuštěno a výbor se vrátil k organizování tradičních hasičských bálů.

Hledaly se nové formy činnosti s cílem přilákat mezi stávající hasiče nové členy. Vcelku se vžila letní odpoledne pro děti na začátku a na konci prázdnin, které jsme organizovali buď sami nebo s cukrárnou „U Dědoušků“. Rovněž tyto akce pomalu ztrácely na atraktivitě a výbor od jejich organizace upustil.

Jednou z historicky tradičních akcí bylo stavění a kácení máje. Tuto akci organizoval SDH již mnoho let a je potřeba ukázat i to, že s rozvojem techniky se měnil i způsob prezentace této akce. V minulosti vždy v den kácení máje vyjízděly krojované skupiny na koňském potahu po vesnici a zvaly naše občany za doprovodu lidových muzikantů a krojované skupiny na toto tradiční kácení máje. Bohužel koně v obci nebyly, kočáry a koňské povozy také ne, a tak výbor SDH řešil situaci tak, že alegorický vůz tažený koňským spřežením nahradil malotraktorem TERRA, což v dané době plnilo své poslání.

Z hlediska historie není zanedbatelný rok 1989 a období plné změn v činnosti hasičů v dalších letech. Po listopadu 1989 po tzv. „Sametové revoluci“ se postupně se změnami v celé společnosti začala měnit i práce hasičů.

Mnozí si řeknou, co se na této práci mohlo změnit, vždyť na pohled o ničem téměř nevíme. Zkusme tedy tyto změny v kostce shrnout, a to jsem přesvědčen, že nebudou vyjmenovány všechny: změnil se název, z ČSPO se stal opět Sbor dobrovolných hasičů (dále jen „SDH“), byly přijaty nové stanovy, nový jednací řád, zrušeny ústřední, krajské a okresní výbory ČSPO a vytvořena nová struktura orgánů „Hasičů Čech, Moravy a Slezska“, vypracována nová koncepce zásahových jednotek u sborů dobrovolných hasičů, změněno označení hasičů, byly schváleny nové stejnokroje a vypracován nový systém ocenění práce v SDH.

Tyto změny se samozřejmě dotkly i našeho SDH. Nezávisle na změnách však výbor poukazyval na stále zhoršující se stav naší techniky. Dříve chloubou našich požárníků Tatra T 805 dosloužila a udržovat ji v provozuschopném stavu byl každoroční problém. Vozidlo bylo proto v roce 1994 vyřazeno z výbavy hasičského sboru a nahrazeno vozidlem FIAT „DUCATO“, které bylo zakoupeno za 250 000 Kč a přestavěno na podmínky, které odpovídají předpisům o provozu hasičských vozidel. Rovněž cisterna Tatra T 138 CAS 32 postupně dosluhovala a zejména velká koroze a nákladná oprava vedla k myšlence na pořízení nové cisterny nutné zejména k výjezdu zásahové jednotky. Obecní úřad proto

zakoupil v roce 1999 starší repasované vozidlo – cisternu Tatra T 148 CAS 32, kterou postupně dovybavil pro potřeby zásahové jednotky.

Obstát v konkurenci, zvládnout nové technologie při likvidaci požáru, vychovávat nové členy SDH se neobešlo bez každodenní činnosti spojené s výcvikem a výchovou nových členů.

Měli jsme u nás na co navazovat, v našich řadách byly osobnosti, které stojí zato vzpomenout a připomenout si jejich práci. Proto výbor každoročně organizoval na jejich počest dva memoriály. Memoriál Jana Blahuta, dlouholetého předsedy a obětavého člena naší ZO jako noční soutěž a memoriál Františka Poláška, dlouholetého a obětavého strojníka, jako denní soutěž. Není to už klasická hasičina, je to požární sport, který začal pronikat do kolektivu počátkem 80. let a kde základem úspěchu je dokonalá zručnost a souhra celého kolektivu. Tyto soutěže jsme organizovali každoročně a i přesto, že zpočátku byly obavy z termínů soutěží, bývala účast na těchto soutěžích uspokojivá. Pro názornost uvádím, že v roce 2004 se noční soutěže zúčastnilo 14 družstev, denní soutěže 24 družstev a 9 družstev žáků.

Výbor SDH s maximálním úsilím dbal na to, aby naše soutěžní družstva vyjížděla na soutěže do okolních obcí. Proto za peníze SDH byla zakoupena a pro soutěžní úkony upravena stříkačka PS-12, zakoupeny nové lehčí hadice, nové proudnice a samozřejmě i další potřebná výstroj a výzbroj. Dařilo se to u družstev mladých požárníků a to již několik let. Nedařilo se však přechod s kategorie mladých do kategorie dospělých, příčin bylo více, ale každá období má své temné a světlé stránky a právě jednou z těch temných stránek byla práce cvičícího družstva dospělých, která v našem SDH v tomto období pokulhávala.

Pravda, doba se mění, zájmy lidí jsou jiné, ale stále bylo dost těch obětavých, kteří obětovali volný čas pro práci v SDH. V poslední období to byli většinou členové výboru, kteří zajišťovali chod organizace. Mimo členy výboru je potřeba vyzvednout práci dlouholetého správce hasičského majetku pana Bohuslava Šípa a dlouholetého referenta mládeže p. Jaroslava Horkla.

Každý rok v činnosti SDH má své specifické místo v celkové historii, některý rok je významný více, některý méně, a to nejen z hlediska požárů či přírodních katastrof, ale o tom se dočtete na jiném místě. Ale jsou v činnosti ZO i okamžiky radostné, které si zaslouží trochu popularity.

V roce 1949 byl poprvé p. Robert Šeděnka zvolen velitelem sboru dobrovolných hasičů v Petřvaldě. Od tohoto dne byl nepřetržitě členem výboru SDH. Absolvoval hasičskou školu v Bílých Poličanech, vzorně vykonával funkci preventisty sboru, ale i tehdejšího okrsku. Jeho práce byla oceněna všemi stupni svazových vyznamenání a proto výbor SDH navrhl v r. 1999 udělit panu Robertu Šeděnkovi nejvyšší vyznamenání "ZASLOUŽILÝ HASIČ". Toto vyznamenání mu bylo předáno přímo v hasičském muzeu v Přibyslavi, kde na tabuli cti je vystavena jeho fotografie. Celý tento slavnostní akt je z dokumentován na videokazetě a je ve vlastnictví SDH.

Organizace SDH žila plnokrevným životem ve všech oblastech. Ve volném čase členové SDH upravovali nadále okolí hasičárny, dále se upravoval tréninkový areál pod hasičárnou, pravidelně 2 x ročně jsme prováděli sběr železného šrotu, což dosti podstatně ovlivňovalo stav finančních prostředků v našem SDH. I přesto, že celá hasičárna je majetkem obce Petřvald a ta financuje její údržbu, je potřeba se zmínit také o tom, že za období roku 1995-2005, došlo v zařízení hasičárny k určitým změnám. Po plynofikaci naší obce bylo i v hasičárně v roce 2003 klasické topení nahrazeno plynovým topením. V roce 2002 byla vyměněna podlahová krytina ve společenské místnosti a celá hasičárna byla vymalována, v roce 2005 byla v garáži zabudována nová okna, která nahradila postupně zničené lufery, které sloužily od výstavby hasičárny. Smutné však je, že volný čas obětovali pro zajištění akcí ve velké většině zase jen členové výboru SDH a členové cvičícího družstva, jinak se nedařilo aktivizovat členskou základnu tak, aby se práce v SDH účastnilo alespoň 50% členské základny.

Jako poděkování za každoročně vykonanou práci členů a příznivců SDH, rozhodl výbor o každoročním uspořádání poznávacích zájezdů pro aktivní členy a jejich rodinné příslušníky. Byly proto organizovány zájezdy např: do Rožnova, na hrad Helfštýn, Buchlov, zámek Buchlovice, Znojmo, Vlčnov, hrad Sovinec, termální koupaliště Bešenová, navštívili jsme také vinné sklípky v Blatničce a v Bořeticích

Po společenských změnách v roce 1989 se změnily i některé formy spolupráce a poskytování příspěvků na činnost, lidé se začali dělit na fyzické a právnické osoby, těm, kteří přispívali jakýmkoli způsobem se začalo říkat sponzoři, ať již přispívali finančními prostředky nebo jiným způsobem. Tuto formu podpory ve své práci využil i náš SDH. Vůbec prvním sponzorem byl p. Břetislav Tyleček, který založil firmu „BETYL“, tato firma např. sponzorovala 1. cennou náš hasičský bál, další významnou sponzorskou firmou byla firma „SMELSTAV“, cukrárna „U Dědoušků“, firma DINA, sklenářství LJEJA, vinárna „NA ROLI“, firma Chodura. Sponzorství se rozšířilo téměř na všechny podnikatele a živnostníky v obci, kteří formou různých cen a darů přispívají do tomboly na našem hasičském bálu i na našich jiných akcích. Pro jejich velký počet je nelze ani všechny vyjmenovat, ale v roce 2004 jich bylo 62 a jim všem patří naše velké poděkování.

Nebyly to jen akce, ze kterých plynula pro SDH určitá finanční zajištěnost, ale byla i účast na zásahových akcích, při kterých vznikla škoda na majetku. Byly to opět požáry a ničivá povodeň.

K požárům naše zásahová jednotka vyjížděla následovně:

- 1996 /19.04./ výjezd na „Závodí“ k vypalování staré trávy
- 1997 /28.08./ hořela stará sláma v plechové boudě nad mateřskou školkou
/28.09./ výjezd do Petřvaldíku, vzňal se stoh slámy p.Kelnerové
- 1998 /16.08./ požár balíků slámy ve středisku živočišné výroby v Petřvaldě
/20.08./ shořel stoh slámy na středisku živočišné výroby v Petřvaldíku
- 1999 /27.02./ v den konání hasičského plesu jsme si na vlastní kůži připomněli film „HOŘÍ MÁ PANENKO“, téměř přesně ve 24.00 hodin začala hořet kůlna ve firmě „BETYL“, kde byla uložena sláma a seno
/04.03./ opět hořelo v a.s. Moravan a to opět uskladněná sláma, po tomto požáru se stále více odborníků přiklánělo k názoru, že jde o žhářství, které se nakonec potvrdilo.

Dne 8 ledna 2004 došlo k požáru rodinného domku p. Hýbla na Hartech, došlo ke zničení rodinného domku, ke zranění osob-obyvatel domku, majitel p. Antonín Hýbl na následky zranění při požáru zemřel. Náš SDH se účastnil jak zásahu tak při likvidaci škod po požáru. Na pomoc postižené rodině inicioval výbor SDH sbírku. Výtěžek, který podpořila většina rodin v naší obci, přesáhl částku 100 tisíc Kč a navíc výbor věnoval ze své pokladny 10 000 Kč.

V červenci roku 1997 postihly území republiky nebyvalé povodně. Těch nebyla ušetřena ani naše obec, přšelo nepřetržitě 3 dny, řeka Lubina se vylila z břehů a pro představu těch, kteří tyto povodně nezažili jen připomínám, že fotbalové hřiště bylo zalito 20 cm hlubokou vodou. V řečišti řeky v době povodní se plavily různé stromy, které způsobily stržení hřbitovní lávky. Lávka byla úplně zničena, ale v témže roce byla postavena nová.

Nebezpečí rovněž hrozilo na mostě přes řeku Lubinu směrem na Petřvaldík. Právě tady naši hasiči situaci nepřetržitě monitorovali a dostupnou technikou uvolňovali řečiště u mostu. Mimo tuto činnost pomáhali hasiči při čerpání vody se sklepů a obydlí zejména rodinných domků postavených v blízkosti řeky Lubiny. V této souvislosti jsme na pokyn krizového štábu Severomoravského kraje byli připraveni na výjezd mimo naši obec, do oblastí, které byly povodněmi postiženy ještě více (Jižní a Západní Čechy). Nakonec naše jednotka povolána k likvidaci škod povolána nebyla.

Nedílnou součástí v rozvoji kulturně společenské činnosti obce se staly „Erbovní slavnosti“, které začala obec organizovat v roce 2000. Naše organizace si vzala do vínku starost o to

nejdůležitější, a to je spokojenost návštěvníků co se týká jídla a občerstvení všeho druhu. Co to znamená? Každoročně na těchto slavnostech otevíráme tzv. "hospodu U hasičů", kde pod stanem zajišťujeme kvalitní jídlo a pití pro účastníky a návštěvníky těchto slavností. Není to nic jednoduchého, neboť zajištění této akce vyžaduje zapojení nejméně 30 hasičů po celý den. Těší nás zatím to, že s našimi nabízenými produkty je každoročně velká spokojenost samotných účastníků, ale i pořadatelů.

V roce 2004 hasičstvo jako takové oslavovalo 140. výročí od svého založení; my v našem Petřvaldském sboru jsme si toto výročí připomněli na výroční valné hromadě. Při této příležitosti byli členové Robert Šeděnka, Miroslav Ševčík st., Bohuslav Šíp, V. Myška, J. Horkel, Věra Pavlásková, Ludmila Polášková, L. Blahutová, D. Kotková, V. Rybář, L. Adamík, Vl. Palica, Karel Šrámek, Alois Vašica a Václav Šindel ml. oceněni pamětní medaili k 140 výročí založení SDH.

Činnost SDH v Petřvaldě v období let 2005-2010.

Na slavnostní schůzi v září roku 2005, jsme si připomněli 120 let od založení dobrovolných hasičů v naší obci. V tomto roce čítal Sbor dobrovolných hasičů v Petřvaldě 107 členů z toho 8 žen.

Posledních 5 let řídil činnost organizace výbor v počtu 15-ti členů, který byl zvolen na Výroční Valné hromadě (dále jen „VVH“) v roce 2004, v tomto složení:

Starosta - Zdeněk Pexa, místostarosta - Miroslav Ševčík, jednatel – Karel Šrámek, velitel - Lubomír Šíp, pokladník - Alois Vašica, referent mládeže – Jaroslav Horkel, strojník - Václav Šindel ml., kronikář – Luboš Nováček, organizační – Petr Šíp, členové Ladislav Opler, Pavel Hyneček, Vladan Kolář, Vladimír Palica, Jaroslav Veřmiřovský ml. a Lukáš Škulavík.

Je přirozené, že za toto období došlo k určitým změnám ve složení výboru a obsazení jednotlivých funkcí.

V roce 2005 byl na vlastní žádost uvolněn na VVH referent mládeže p. Jaroslav Horkel, za jeho dlouholetou činnost mu byl předán osobní dar jako poděkování za výchovu několika generací mladých hasičů. Na jeho místo zvolen p. Petr Pištěk, který však pracoval ve výboru jen 2 měsíce a pak odešel za prací mimo republiku.

Odchodem p. Jaroslava Horkla, přišel zlom v historii sboru. Jak už je psáno výše, nový referent po dvou měsících skončil a pro výbor nastal úkol, koho na tuto funkci. V průběhu období jsme oslovili několik členů, avšak s negativním ohlasem. Prakticky od poloviny roku 2005 do roku 2010 nemá sbor fungující mládež, což nemá období za posledních několik desetiletí.

V roce 2006 byli na VVH z výboru uvolněni p. Lukáš Škulavík (změna bydliště) a p. Petr Pištěk (viz. výše) a do výboru nově zvoleni preventista - Dušan Ševčík a členové-Richard Sýkora, Eduard Halamíček a Jiří Mácha.

V roce 2007 převzal funkci jednatele p. Petr Šíp, funkci kronikáře p. Karel Šrámek a organizaci dostal na starost p. Vladan Kolář.

V roce 2009 byl do výboru na VVH nově zvolen Michal Svoboda.

V oblastech kulturní se každý rok tradičně zahajoval organizací a pořádáním hasičského bálu. Tato akce je každoročně sponzorována firmami a živnostníky nejen z naší obce ale i širokého okolí. Díky této aktivitě bývá v atraktivní hasičské tombole na bálech až 100 cen. Za tuto aktivitu patří poděkování následujícím firmám a živnostníkům.

ND DESING Hanko&Burek s.r.o., výroba postelí, **COLORMIX** Věra Polášková, prodej fasádních a prům. barev, **AUTOTOP Ostrava** Oldřich Sehnal, zabezpečení vozidel, **Tesařství** Josef Kobza, **Klempířské a pokrývačské práce** Josef Urbančík,

Pehagifts Petřvald velkoobchod s dárkovým zbožím, **Kadeřnictví Martina** Martina Venclíková, **Vinárna na Roli** manželé Hýlovi, **Pneu a servis Veřmiřovský** Vladan Veřmiřovský, **Pauwex Walachian Tea** Jaromír Břežný, **DINA ing. Bedřich Doležel** výroba nábytku, **FEROKOMA** ing. Vladimír Palica, zámečnictví, komaxit, **Zámecká hospůdka** Marie Jordánová, **MORAVAN a.s. Petřvald**, **AUTOKAROSÁRNA** Jaroslav Hýl, **Trafika** Milena Jalůvková, **Cukrárna u Dobroty** Marie Petrovská, **Účetnictví a daně** ing. Eva Kolichová, **ELMO** Václav Gelnar a syn, el. práce, **PRÁDELNA A MANDLOVNA** Pavla Gelnarová, **Sklenářství Leja a syn** Milan Leja, Studénka, **Vojtěch a Karla Chromčákoví**, **VEČERKA U KŘAŇÁKŮ**, **DOTEX spol. s r.o. Nový Jičín** manželé Těšlíkovi, **MONOMETAL nástroje s.r.o.** ing. Bohuslav Moravec, **BASTEX** Jana Stuchlá, zákazkové šití a prodej, **Luboš Bonček** zednické práce, **MB Mobil** Martin Beneš, **MAKENEX s.r.o.** Pavel Mácha, **Maloobchod se smíšeným zbožím** Jana Chudová, **STK-KOPR** Kopřivnice, **ALFEST** plastová a hliníková okna, **TOTAL SPORT** prodej sportovních potřeb, **Hokej SDH**, **KOLOŠ** velkoobchod ponožek, **HOLKI SOKOLKI**, **BENAMI** Naďa a Milan Benešovi, **KONVERGA** ing. Vladimír Šída, **Tělovýchovná Jednota** Petřvald.

V roce 2006 bylo Obecním zastupitelstvem rozhodnuto vybudování celoobecního kulturně společenského areálu pod hasičárnou. Jako první bylo vystavěno zastřešené podium.

Od tohoto roku se zde začaly pořádat obecní Erbovní slavnosti. Tím nám odpadly starosti s převážením materiálu, jako v předchozích letech, kdy vše probíhalo pod Sokolovnou TJ. Určitě nám to usnadnilo zajištění našeho stanu U Hasičů, který byl každoročně obléhán návštěvníky akce.

Poděkováním za práci při organizaci kulturně společenských akcí byla organizace zájezdů pro naše členy a příznivce sboru. Navštívili jsme například Velké Losiny, elektrárnu Dlouhé stráně, Vizovice, Zlín, Blatničku, ale taky Hukvaldy a Kozlovice anebo hotel Sýpka.

Občané naší obce si už zvykli na to, že každoročně provádíme v obci sběr železného šrotu a celoročně máme pro tyto účely rozmístěny v obci dva kontejnery. Tím jsme si dosti významně zlepšovali finanční situaci našeho sboru. Tento sběr jsme organizovali 2x ročně a v průměru se ho účastnilo 8 členů. Svoz po obci nám bezplatně zajišťoval vlastním dopravním prostředkem p. Václav Šindel.

Členové sboru v průběhu let odpracovali značnou část brigádnických hodin na úpravě a úklidu hasičské zbrojnice a jejího okolí. Každoročně se při této činnosti odpracovalo více jak 400 brig. hodin. V roce 2006 byla provedena výměna vodovodních rozvodů včetně rekonstrukce záchodů, sprch a umývadel. Následně bylo vymalováno. Po této nákladné akci byl proveden úklid, za což patřil dík naším ženám v čele s paní Věrou Pavláskovou a správci p. Luboši Nováčkovi.

Po zvolení p. Dušana Ševčíka do výboru SDH v roce 2006 se obnovila činnost na úseku prevence. V uplynulém období probíhaly každoroční preventivní prohlídky veřejných a firemních budov, jak nám ukládal zákon. U rodinných domků nám to už zákon neukládal, ale přesto jsme opětovně, v rámci pozvánek na hasičský ples, rozdávali našim občanům tzv. Hasičské desatero, kde popisujeme zásady prevence proti požárům resp. nebezpečím úniku plynu, včetně veškerých důležitých operačních čísel.

Z hlediska soutěží a soutěžního družstva, byly každoročně, s výjimkou roku 2010, organizovány dvě domácí soutěže a to noční soutěž Memoriál Jana Blahuta a denní soutěž Memoriál Františka Poláška. V roce 2010 se Memoriál Jana Blahuta nekonal. Důvodem byla příprava oslav 125 let založení sboru, ale také v neposlední řadě každoroční klesající zájem soutěžního družstva. Zatím co v roce 2005 ještě soutěžní družstvo hojně vyjíždělo k soutěžím, od roku 2006 se už dokázalo sejít jen na domácí soutěže. Velký nezájem kluků byl hlavně, jak oni říkali, z důvodu nekonkurenční techniky. Přesto že začátkem roku 2006 výbor schválil uvolnění částky 10 000 Kč na úpravu soutěžní stříkačky. Ale pokud není tréninku, tak není ani výsledků. Velitel po několika neúspěšných trénincích, kdy přišli třeba jen tři členové, veškeré pokusy vzdal. Bohužel musíme neradi konstatovat, že se v posledních letech výboru nedaří řešit personální zajištění aktivních vedoucích, jak na

úseku mládeže, tak na úseku soutěžního družstva. Ukázalo se, že o tuto práci nebyl mezi členy zájem.

V hodnoceném období byla věnována velká pozornost činnosti jednotky SDH, která je zařazena v rámci Jednotného záchranného systému moravskoslezského kraje (JPO III/1), a která díky svému poslání je téměř na poloprofesionální úrovni. V Petřvaldě jednotka vznikla v roce 2000 na základě vyhlášky Ministerstva vnitra č 247, která stanoví základní počty členů jednotek a minimální vybavení požární technikou a věcnými prostředky.

Jednotka má 17 členů a využívala pro svou činnost majetek v celkové hodnotě téměř 1 mil. Kč. Do výbavy jednotky patřily např. kabáty FIREMAN, přilby Galet, obuv Rangers, zásahové obleky atd. Technické vybavení zahrnovalo např. motorovou pilu HUSQVARNA, dýchací přístroje, radiokomunikační vysílačky, vysokotlaký čistič, el. agregát, plovoucí čerpadlo, elektrocentrálu, hliníkový žebřík atd.

Pětiletý vývoj v činnosti ukázal, že jednotka každoročně nabývala na své důležitosti a byla stále více využívána pro různé druhy zásahu.

Přehled ostrých zásahů:

2006	2 zásahy
2007	4 zásahy
2008	5 zásahů
2009	10 zásahů
2010	7 zásahu do 22.7.2010

Tyto zásahy byly všechny na základě svolávacího systému SOPIS Jih (Sektorové Operační Středisko), který pracuje na bázi rozesílání SMS zprávy na mobilní telefony členům jednotky a zároveň také starostovi obce, který je zodpovědný za požární zajištění obce. Zařazením do JPO III/1 je jednotka povinna vyjet k akci do 10 minut po vyhlášení poplachu. Na základě nového systému vyhlášení požárního poplachu, kdy se na sirénu troubí jen při vzniku mimořádné události v obci, popř. vzniku ohrožení státu, tak občané nejsou rušeni těmito signály a vlastně ani neví, že je jednotka vyrazila k zásahu. Z tohoto důvodu si mnozí občané neoprávněně mysleli, že jednotka nevyjíždí k zásahům a jeví se jim jako téměř zbytečná. Je to však velmi nefér vůči členům jednotky, kteří dobrovolně a nezištně riskují své zdraví a své životy při zásazích, a kteří jsou pak uznáváni některými občany jen tehdy, když dojde k nějaké mimořádné události u nich samotných a nebo v obci.

Různorodost těchto výjezdů a zásahu přesvědčila mnohé členy o nutnosti všeobecných znalostí, neboť dnes to nejsou jen požáry, ale jde o záchranu majetků a v neposlední řadě životů lidí.

O této nutnosti se členové jednotky přesvědčili 8.8.2008 kdy byli povoláni k tragickému vlakovému neštěstí v nedaleké Studénce. Tento zásah je ve 125-ti leté historii sboru možno považovat za nejsložitější a pro mnohé členy, kteří se ho zúčastnili, jako celoživotní zkušenost.

Přestože naši členové katastrofu takového rozsahu viděli poprvé, zhostili se úkolů, kterými je pověřil velitel zásahu, se ctí. Zajišťovali přenos zraněných do sanitních vozů a byli nápomocní zdravotním složkám. Za jejich aktivní přístup jim svým dopisem poděkoval generální ředitel Českých drah a 28 listopadu 2008 v divadle Antonína Dvořáka v Ostravě zasahujícím jednotkám, včetně té naší, osobně poděkoval ministr vnitra ČR.

Naše jednotka se také podílela v roce 2009 na likvidaci následků bleskových povodní v obcích Kunín a Šenov, kde někteří lidé přišli doslova o všechno. Dále na odstraňování ropné havárie v Mošnově, odklizení spadlých stromů a samozřejmě i likvidací požárů. Technika je rovněž využívána v obci při čištění kanálů, čerpání vody ze zatopených místností atd.

Legislativa dnes neumožňuje, aby k zásahu vyjel každý člen SDH, ale jen členové jednotky SDH, kteří mají absolvovaný základní odborný výcvik v Ústřední Hasičské Škole Jánské Koupele a celou řadu školení a kurzů na jednotlivé druhy techniky (dýchací přístroje,

motorová pila apod.). Rovněž musí absolvovat 1x za dva roky zdravotní preventivní prohlídky.

Veškerou tuto činnost zajišťuje a školení jednotky provádí velitel SDH p. Lubomír Šíp, který této jednotce věnuje spoustu svého volného času a využívá dlouholeté zkušenosti z profesionální hasičiny.

Sbor v uvedeném období využíval vozidla TATRA 148 CAS 32 a FIAT DUCATO. Strojníci se ve volném čase věnovali pravidelné údržbě vozidel a techniky, tak aby byla připravena v kteroukoli hodinu k případnému zásahu a každoročně úspěšně absolvovali technické prohlídky. Všechno byla zásluha hlavně p. Václava Šindla ml., který provedl i úpravy nástavby na vozidle TATRA 148 tak, aby co nejlépe vyhovovala naší jednotce, při zvládání různorodých zásahů. Na údržbě vozidel a techniky se každoročně odpracovalo cca 650 hod.

Přes veškeré úsilí má toto vozidlo už své léta za sebou a proto jsme byli rádi, že obecní zastupitelstvo na svém zasedání na začátku roku 2010 schválilo vyhradit z obecního rozpočtu částku na pořízení nového cisternového vozu, kde jedna třetina ceny, což činí 2 000 000 Kč, bude hrazena s dotací Ministerstva vnitra ČR.

Starosta obce a zároveň i SDH p. Zdeněk Pexa a velitel p. Lubomír Šíp, rozjeli kolotoč rozesílání žádosti o dotaci a výběrových řízení na výběr dodavatele vozidla. Dotace byla úspěšně vyřízena a po několika měsících byl vybrán dodavatel cisternového vozidla na podvozku TATRA 815. Předání vozidla bylo směřováno k oslavám 125.výročí SDH Petřvald..

V roce 2007 byla na VVH udělena tato vyznamenání našim členům:

Medaile Sv. Floriána: Jaroslav Horkel, Karel Šrámek, Zdeněk Pexa, Lubomír Šíp, Petr Šíp

Medaile Sv. Floriána /in memoriam/: Bohuslav Šíp (zemřel několik dnů před udělením)

Čestné uznání OSH: Richard Řepka, Milan Vavroš, Vladan Kolář, Jiří Mácha, Pavel Hyneček, Michal Svoboda, Jiří Svoboda

Medaile Za příkladnou práci: Vladimír Palica, Václav Šindel ml.

Medaile Za zásluhu: Věra Pavlásková, Vladislav Opler, Alois Vašica

Za dlouholetou práci pro sbor, byl naším ženám kuchařkám a příznivkyním udělen titul Čestný člen SH ČMS Anně Malíkové, Miladě Hrabovské, Jindřišce Vavrošové, Daně

Kotkové, Boženě Staňkové, Věře Hrabovské, Aleně Vašendové.

Zemřelí členové a příznivci SDH Petřvald v uplynulém období do konce července 2010:

2007 Bohuslav Šíp, dlouholetý funkcionář a hospodář hasičské zbrojnice

2008 Jaroslav Horkel, dlouholetý velitel, ale hlavně vedoucí mládeže, vychoval několik generací mladých hasičů

Miroslav Maška, dlouholetý aktivní člen

Jaromír Raník, dlouholetý člen

David Svoboda, mladý člen

2010 Karel Kotek, dlouholetý člen

Anna Malíková, čestný člen SH ČMS a hlavní kuchařka na plesech

Stanislav Bártek, dlouholetý člen

V roce 2010 pracoval výbor v tomto 18-ti členném složení:

Starosta Zdeněk Pexa, místostarosta Miroslav Ševčík, velitel Lubomír Šíp, jednatel Petr Šíp, pokladník Alois Vašica, preventiva Dušan Ševčík, kronikář Karel Šrámek, organizační Vladan Kolář, členové Vladimír Palica, Ladislav Opler. Luboš Nováček, Pavel Hyneček, Jiří Mácha, Jaroslav Veřmiřovský ml., Václav Šindel ml., Eduard Halamíček, Richard Sýkora a Michal Svoboda.

V létě v roce 125.výročí trvání SDH Petřvald, čítal sbor 95členů z toho 8 žen.

Činnost SDH v Petřvaldě v období let 2010-2015.

Slavnostní valnou hromadou v říjnu roku 2010 jsme si připomněli 125 let od založení dobrovolných hasičů v naší obci.

Součástí oslav byl i doprovodný program, kde byla vystavena nejnovější technika okolních dobrovolných i profesionálních sborů. Zahrála i Petřvalďanka a Dobráci. V průběhu oslav byla jednotce sboru slavnostně předána do užívání nová TATRA 815 CAS 20 TERNO. Toto vozidlo, které bylo i vysvěceno místním panem farářem, bylo zakoupeno díky Obci Petřvald, která část peněz uvolnila ze svého rozpočtu a další část byla hrazena z dotací ministerstva vnitra.

Ke konci roku 2010 čítal Sbor dobrovolných hasičů v Petřvaldě 94 členů z toho, 8 žen.

Od začátku tohoto období, řídil činnost sboru 17-ti členný výbor, který byl zvolen na VVH v prosinci roku 2010, v tomto složení.

Starosta Zdeněk Pexa, náměstek starosty a kronikář Karel Šrámek, velitel Lubomír Šíp, jednatel Petr Šíp, pokladník Alois Vašica, preventiva Dušan Ševčík, strojník Václav Šindel ml., organizační Vladan Kolář, vedoucí mládeže Eduard Halamíček, členové Miroslav Ševčík, Ladislav Opler, Luboš Nováček, Pavel Hyneček, Jiří Mácha, Jaroslav Veřmířovský ml, Richard Sýkora a Michal Svoboda.

V tomto období došlo k určitým změnám ve složení výboru a obsazení jednotlivých funkcí. Již koncem ledna roku 2011 zemřel Mirek Ševčík. Výbor tak pracoval v průběhu roku bez jednoho člena. Na valné hromadě v prosinci, byl výbor doplněn o nového člena Milana Vašicu.

V roce 2013 byl na vlastní žádost uvolněn na VVH, z funkce člena výboru a z funkce preventisty Dušan Ševčík, za člena výboru byl zvolen Aleš Berka. Na funkci preventisty jmenován nikdo nebyl. Dle nových právních předpisů tuto činnost vykonává osoba odborně způsobilá, jmenovaná MV na základě absolvování odborného kurzu. Tuto osobu jsme ve sboru neměli a zajištění této odbornosti bylo velice nákladné. Obce a firmy si tuto prevenci musely zajišťovat samy prostřednictvím těchto osob dle podmínek státního požárního dozoru.

Jednotka sboru využívala TATRU 815 CAS 20 TERNO a nadále i starou TATRU 148 CAS 32. Počet členů jednotky na začátku tohoto období byl 17, ale v průběhu došlo k určitým výměnám, takže v roce 2015 měla jenom 14 členů.

Činnosti zásahové jednotky byla věnována velká pozornost. Byla zařazena v rámci Jednotného záchranného systému moravskoslezského kraje (JPO III/1), a díky svému poslání byla na poloprofesionální úrovni. Členové se proto v průběhu každého roku, museli zúčastňovat různých školení a kurzů, které byly potřebné, aby jednotka mohla splňovat své poslání.

Několika letý vývoj v činnosti ukázal, že každoročně nabývala na své důležitosti a byla stále více využívána pro různé druhy zásahu. Jenom jako kuriózitu, vzpomeňme třeba odchyt pštrosa v roce 2013.

Jednotka měla v průběhu období mnoho ostrých výjezdů, ať už k požárům nebo technickým pomocím. Zúčastnila se i několika námětových cvičení, z nichž největší proběhlo v roce 2012 v prostorách skladu PHM Čepro a.s. v Sedlnici. Z největších požárů vyjmenujme např. požár seníku na Prchalově v roce 2011 nebo požár seníku v Petřvaldíku v roce 2015.

Členové jednotky se také pravidelně jednou ročně zúčastňovali v rámci školení třídního pobytu na Horní Bečvě. Jednalo se o jakousi malou odměnu za celoroční práci v jednotce a bylo hrazeno z ročních odměn, dle smlouvy mezi obcí a členy jednotky. Poslední roky tohoto období proběhl pobyt jednotky současně s pobytem dětí z dětského domova z Ostravy Hrabové, kterému náš sbor několikrát daroval finanční částku na jejich činnost. Členové jednotky, tak v době pobytu, předváděli dětem malou ukázkou hasičské techniky a prostředků a podíleli se na dalším programu během pobytu.

Kulturní činnost probíhala každoročně tradiční organizací a pořádáním hasičských bálů. Kouzlo našich plesů bylo vždy spjata s dobrým jídlem v kuchyni. Přestože došlo v průběhu

let, k určité generační výměně, mohli jsme říci, že v tomto naše ženy nikdy nezklamaly. Dařilo se nám oslovovat spoustu firem a živnostníků, nejen z naší obce, ale i širokého okolí a díky nim bývalo v atraktivní hasičské tombole až 100 cen.

Měli jsme také radost, že klesající účast na bálech se v tomto období zastavila a že v posledních letech návštěvníků zase přibývalo

A tradicí za ta léta byla i organizace Obecních slavností, kterých jsme se společně s ostatními složkami zúčastňovali. Je to největší akce v obci, a my věříme, že nejen náš stan u hasičů, ale i stánek našich mladých hasičů přispíval a do budoucna bude přispívat, ke spokojenosti návštěvníků a účinkujících této celooobecní akce, která se už od roku 2006, koná v areálu pod hasičárnou.

Museli jsme ale přiznat, že jsme nebyli schopni, tak jako v předchozích obdobích, zorganizovat zájezdy pro naše aktivní členy, kdy poslední zájezd se uskutečnil v roce 2011. Bylo pravdou, že byla jiná doba a že jsme se tomuto tématu dostatečně nevěnovali. Ale byla to tradice, kterou jsme přerušili a nad kterou bychom se měli do budoucna zamyslet.

Soutěžní činnost probíhala každoroční organizací nočních a denních soutěží mužů a poslední dva roky i žen. 1. dubna 2014 vzniklo družstvo žen. A to jako první ve 130-ti leté historii petřvaldského sboru. Složeno bylo převážně z děvčat cvičících ještě v roce 2013 v kategorii starších žáků. Vedoucím a trenérem se stal Milan Vašica, který v předchozích sezonách zastával funkci trenéra rovněž u starších žáků. První sezóna proběhla se střídavými úspěchy. Bohužel v polovině sezóny 2015, se družstvo žen rozpadlo.

V roce 2014 a 2015, jsme také organizovali soutěž TFA /železný hasič přežije/. Hlavním organizátorem a průkopníkem této soutěže, byl člen sboru a jednotky Ondra Fabián, který nás společně s Irenou Čaní a Kamilou Teplou, reprezentovali v rámci poháru ředitele Hasičského záchranného sboru MSK. Na start v každém z obou ročníků se postavilo cca 37 borců z toho 10 žen. Mezi startujícími byli i další dva členové našeho sboru Katka Břežná a Dominik Berka. Je potřeba ale říct, že organizace této soutěže byla velmi náročná, proto ji do budoucna nebudeme organizovat každý rok, ale jednou za dva roky.

Od roku 2012 jsme pořádali i soutěže mladých hasičů. A musíme říct, že úspěšně. Těchto soutěží se zúčastňovalo až 35 družstev. Byli jsme velmi rádi, že se podařilo obnovit práci s mládeží. Připomeňme, že v roce 2005 odešel z funkce vedoucího mládeže Jaroslav Horkel. Tím byla, tato činnost po mnoha letech přerušena. Až v roce 2011 se začala opět rozvíjet a to díky dvěma našim členům Edovi Halamíčkoví a Milanovi Vašicovi.

Bylo sestaveno družstvo mladších žáků a mohlo se začít s výcvikem. Na první sezonu byly jejich výsledky víc než dobré. 4 x do desátého místa, z toho 2 x třetí.

V květnu 2012 výbor odsouhlasil uvolnit s pokladny 12000,- korun na nákup věcných prostředků, aby se práce s mládeží dále rozvíjela. Tato investice se vyplatila. Mladí hasiči se v tomto roce zúčastnili celkem 28 soutěží, kdy 10 x skončili do 5. místa, z toho 2x vyhráli a několikrát byli druhí a třetí.

Na podzim tohoto roku se díky vedoucímu Edovi Halamíčkoví, podařilo získat pro mladé hasiče dotaci od nadačního fondu EVRAZ Vítkovice Steel, na nákup dalšího vybavení.

S příchodem nových dětí na začátku roku 2013, došlo k vytvoření družstva mini žáků, které vedl a trénoval Eda Halamíček. Za velké podpory svých rodičů se malí caparti zúčastnili několika soutěží se střídavými úspěchy. Družstvo starších žáků nadále trénoval Milan Vašica za podpory Aleše Berky. Starší žáci, se v tomto roce poprvé zapojili do MSLMH. Zúčastnili se 26 soutěží a 14x byli na stupni vítězů. Z toho byli 5x první, 7x druhí a 2x třetí. Celkově obsadili v této lize krásné druhé místo. Dne 6. října 2013 proběhlo ve Frýdlantě nad Ostravicí slavnostní odpoledne s vyhodnocením celé soutěže, na kterém převzali medaile a pohár pro vicemistra MSL MH.

V roce 2014 pokračovali v činnosti mini žáci, pod vedením Edy Halamíčka a za asistence Katky Břežné. Celkem se v sezóně zúčastnili 12 soutěží, 5x zvítězili, 3x byli druhí. Na začátku této sezóny, vzniká nově družstvo mladších žáků. Družstvo starších žáků bylo zrušeno, protože většina členů již nesplňovala věkový limit. Trenérem se stal Aleš Berka,

asistoval mu jeho syn Dominik. Ve svém prvním soutěžním roce se v rámci MSLMH, zúčastnili 14 soutěží se střídavými úspěchy a celkově skončili 15. Nejlepším umístěním bylo 4 místo z Proskovic

V tomtéž roce naši mladí hasiči opět obdrželi na svoji činnost dotaci od nadačního fondu EVRAZ Vítkovice Steel, za kterou bylo nakoupeno další vybavení.

V roce 2015 vzniklo přechodem z mini, mladší B družstvo žáků, které trénovala Kateřina Břežná s tatínky. V této první sezóně se zúčastnili 6 soutěží a 10 místo bylo jejich nejlepším umístěním. Mladší A žáci byli na 18 soutěžích, z toho bylo 8 pohárů 4x třetí, 3x druhé, 1x první místo. Mini žáci v pozmeněném složení a pod vedením Edy Halamíčka, Kateřiny Břežné a tatínků, byli na 6 soutěžích z toho 6 umístění na stupních vítězů, 3x druhé a 3x první místo.

Za všechno, jsme byli vděční, jak trenérům a asistentům, tak i rodičům dětí. A nejen tyto výsledky, byly velkým přínosem v další výchově mladých hasičů, ale i to, že v roce 2015, prošli kurzem instruktora mládeže, dva naši mladí členové Dominik Berka a Katka Břežná.

V roce 2010-2015 došlo v hasičské zbrojnici k několika úpravám. Mimo jiné došlo k úpravě schodů a vstupu z garáže do šatny z důvodu parkování nové TATRY 815. Proběhla výměna vstupních kovových dveří za dveře plastové, proběhla výměna dřevěných oken a luxfer v garáži za okna plastová a také došlo k výměně kovových garážových vrat za vrata plastová. Tyto práce byly financovány z rozpočtu obce a měly by značně přispět jak ke snížení nákladů za vytápění, tak ke zvýšení zabezpečení. Z vlastních zdrojů jsme za poslední roky financovali jak dovybavení kuchyně, tak nákup dalšího vybavení potřebného k pořádání venkovních akcí.

Naši členové každoročně odpracovali více jak 400 brigádnických hodin.

Brigádnické hodiny našich členů, byly v posledním období odpracované hlavně v rámci údržby techniky a v rámci kulturních a společenských akcí. Chod a údržbu hasičárny, jejího areálu a okolí, měl na starosti správce, který je zaměstnancem obce, takže brigád tohoto rázu už bylo ze strany našich členů jako šafránu.

Na VVH v roce 2014 byl zvolený nový výbor.

Oproti předešlému výboru došlo ke dvěma změnám. Karel Šrámek, který zastával funkci náměstka a kronikáře, se rozhodl, že už do výboru kandidovat nebude. Funkci náměstka starosty tak vykonával Pavel Hyneček a kronikářem byla zvolená nová členka výboru Irena Čani.

Členové, kteří zemřeli v průběhu let 2010-2015.

2011 **Miroslav Ševčík**, několikaletý starosta a dlouholetý náměstek starosty sboru

Lumír Adamík, dlouholetý jednatel sboru

Robert Šeděnka, dlouholetý preventista, jak sboru tak i okrsku, za jeho činnost mu byl v roce 1999 udělen titul Zasloužilý hasič

Milan Vavroš, dlouholetý člen sboru

2013 **Richard Řepka**, dlouholetý člen sboru a kapelník Petřvaldanky

Karel Novobilský, dlouholetý člen sboru

Ladislav Lyčka, dlouholetý člen sboru

Ladislav Kilnar, dlouholetý člen sboru

2013 **Jaroslav Tichopád**, dlouholetý člen sboru

2014 **Ludmila Polášková**, dlouholetá členka sboru, dlouhé roky starala o úklid hasičárny

Luboš Sedláček, dlouholetý člen sboru

2015 **Ivo Hrabovský**, dlouholetý strojník sboru

Na konci roku 2015 měl sbor dobrovolných hasičů Petřvald 106 členů, z toho bylo 16 žen a 10 mladých hasičů. Ostatní MH nebyli registrovaní.

Hlavní funkcionáři od roku 1885

1885 – 1918

Starosta-předseda	Jan Richter Jan Kolbe Albert Šíp Dominik Sklenák
Náčelník-velitel	Jan Richter Jan Kolbe Alex Šeděnka Josef Hykel Albert Šíp František Brus Dominik Sklenák
Jednatel	Jan Richter František Šíp Emil Janečka Josef Hykel Jan Antl Dominik Sklenák

1938-1945

V tomto období okupace dle zachovaných záznamů vykonával funkci starosta, náčelníka i jednatele v jedné osobě pan Ludvík Chvostek.

1945 – 1965

Starosta – předseda	Ludvík Chvostek Alois Blahut Jan Blahut
Náčelník – velitel	Ludvík Chvostek Josef Klečka Bohuslav Soška Antonín Mrkvica Robert Šeděnka Pavel Dvorský Jaroslav Horkel Bohumil Brus
Jednatel	Karel Břežný Boleslav Janečka Adéla Chvostková Alois Blahut Bohumil Lednický Zdeněk Mach Adolf Hýl

1965 – 1975

Starosta – předseda	Bohuslav Šíp Jan Blahut
Náčelník – velitel	Bohumil Brus Václav Gelnár
Jednatel	Adolf Hýl Miroslav Mácha Vojtěch Chromčák

1975 – 2015

Starosta – předseda

Jan Blahut
Miroslav Ševčík
Zdeněk Pexa

Náčelník – velitel

Jaroslav Horkel
Zdeněk Pexa
Lubomír Šíp

Jednatel

Vojtěch Chromčák
Jaroslav Štyler
Jiří Opler
Bohuslav Šíp
Lumír Adamík
RSDr. Karel Šrámek
Petr Šíp

Zpracovali: RSDr. Karel Šrámek, kronikář SDH Petřvald
Petr Šíp, jednatel SDH Petřvald
Ing. Šárka Fabiánová-korekce
Ing. Ondřej Fabián SDH Petřvald-grafická úprava

Tato publikace obsahuje určité historické mezníky v práci dobrovolných hasičů v Petřvaldě za uplynulých 130 let. Shromažďuje údaje, které zpracovali pan Alois Blahut, Tomáš Moravec, Lumír Adamík, Luboš Nováček, Karel Šrámek a Petr Šíp.

Použitý materiál:

Zápisy z výborových schůzí a výročních valných hromad SDH
Pamětní knihy SDH